

Felvezető szöveg:

Szeretettel köszöntünk benneteket az Implom József Helyesírási Verseny erdélyi megyei döntőjén!

A verseny a tollbamondással kezdődik. Figyelmesen hallgassátok meg a teljes szöveget!

Ezalatt még ne kezdjétek írni, csak gondoljátok végig az írás folyamatát!

(Egyben végigolvassuk a szöveget.)

Tollbamondás**Két szobrász, két nemzedék**

Szervátiusz Tibor, a Kossuth-díjas magyar szobrászművész, 90 évvel ezelőtt, 1930. július 26-án híres művészcsaládba született. Édesapja, Szervátiusz Jenő Párizsban tanulta a szobrászatot. 6 évig járta fiával, Tiborral Erdélyt, hogy megismerje az ott élő embereket, szokásaikat, művészetüket. Ez a zarándoklat az ifjú Szervátiuszra óriási hatással volt. Gyerekként mégsem gondolt arra, hogy szobrász legyen belőle, inkább az orvosi szakma vonzotta. Az orvosi egyetemre azonban apja polgári származása miatt nem vették föl, ezért a kolozsvári Képzőművészeti Főiskolára jelentkezett. Itt végezte 1949 és 1955 között szobrászati tanulmányait.

Főiskolai gyakorlatra Moldovába küldték, ahol a kalotaszeginél is ősi kultúrával, ősi embertípusokkal találkozott. Tapasztalatai ihletésére 1955-ben elkészítette a Csángó leány és a Csángó asszony című műveit. 1956-ban az államvizsgára beadott diplomamunkája a Kalotaszegi táncos volt. Apja művészetéből vette át és fejlesztette tovább a népi fafaragás, a székely népművészet szobrászati elemeit.

1964-ben, amikor apja, Szervátiusz Jenő Érdemes Művész lett, felajánlotta fiának, hogy a kintutetéssel járó pénzből segíti önálló művészpályája elindításában.

1968-tól négy éven keresztül dolgozott a Tüzes trónon című Dózsa-szobor építésén. Ezt az alkotást a magyar állam 1973-ban megvásárolta, és a Magyar Nemzeti Múzeumban állította ki.

1991-ben állította fel az 1983-ban elhunyt édesapja síremlékét a Farkasréti temetőben, ami az Erdélyi sirató címet viseli.

2001 élete jelentős esztendeje volt. Ebben az évben tüntették ki a Kossuth-díjjal. Ekkor avatták a Mária-Valéria híd lábánál a Hídoltalmazó Boldogasszony című alkotását, kiállított Párizsban, felállították Budafokon az 1956-os emlékművét.

Utolsó nagyszabású kiállítását Két szobrász, két nemzedék címmel 2016 júliusában a Magyar Művészeti Akadémia rendezte meg a Múcsarnokban. Az érdeklődők az édesapja, Szervátiusz Jenő emblematikus alkotásaival együtt láthatták fia szobrait is.

Szervátiusz Tibor művészi hitvallását így fogalmazta meg: „Ha magyarnak születtem, a művészetet is anyanyelvemen kell beszélnem. Vállalom népem hagyományait, sorsát, történelmét, múltját, jelenét és jövőjét.”

A tollbamondás szövege szakaszonkénti diktálással jelölve. A szakaszhatárnál megismételjük a diktálást halkabb hangerővel. A második diktálási szakasz után 5 másodperc szünetet tartunk.

„Most a diktálás következik. A szóközökre és ékezetek megfelelő jelölésére ügyeljenek!”

Tollbamondás |

Két szobrász, két nemzedék |

Szervátiusz Tibor, | a Kossuth-díjas magyar szobrászművész, | 90 évvel ezelőtt, | 1930. július 26-án | híres művészcsaládba született. | Édesapja, Szervátiusz Jenő | Párizsban tanulta a szobrászatot. | 6 évig járta fiával, | Tiborral Erdélyt, | hogy megismerje az ott élő embereket, | szokásaikat, művészetüket. | Ez a zarándoklat az ifjú Szervátiuszra | óriási hatással volt. | Gyerekként mégsem gondolt arra, | hogy szobrász legyen belőle, | inkább az orvosi szakma vonzotta. | Az orvosi egyetemre azonban | apja polgári származása miatt | nem vették föl, | ezért a kolozsvári Képzőművészeti Főiskolára jelentkezett. | Itt végezte 1949 és 1955 között | szobrászati tanulmányait. |

Új bekezdés

Főiskolai gyakorlatra | Moldovába küldték, | ahol a kalotaszeginél is ősbibb kultúrával, | ősbibb embertípusokkal találkozott. | Tapasztalatai ihletésére | 1955-ben elkészítette | a Csángó leány és a Csángó asszony című műveit. | 1956-ban az államvizsgára beadott diplomamunkája | a Kalotaszegi táncos volt. | Apja művészetéből vette át | és fejlesztette tovább | a népi fafaragás, | a székely népművészet szobrászati elemeit. |

Új bekezdés

1964-ben, amikor apja, | Szervátiusz Jenő Érdemes Művész lett, | felajánlotta fiának, | hogy a kitüntetéssel járó pénzből | segíti önálló művészpályája elindításában. |

Új bekezdés

1968-tól négy éven keresztül | dolgozott a Tüzes trónon című | Dózsa-szobor építésén. | Ezt az alkotást a magyar állam |1973-ban megvásárolta, | és a Magyar Nemzeti Múzeumban állította ki. |

Új bekezdés

1991-ben állította fel | az 1983-ban elhunyt | édesapja síremlékét | a Farkasréti temetőben, | ami az Erdélyi sirató címet viseli. |

Új bekezdés

2001 élete jelentős esztendeje volt. | Ebben az évben tüntették ki | a Kossuth-díjjal. | Ekkor avatták | a Mária-Valéria híd lábánál | a Hídoaltalmazó Boldogasszony című alkotását, | kiállított Párizsban, | felállították Budafokon | az 1956-os emlékművét. |

Új bekezdés

Utolsó nagyszabású kiállítását | Két szobrász, két nemzedék címmel | 2016 júliusában | a Magyar Művészeti Akadémia | rendezte meg a Műcsarnokban. | Az érdeklődők az édesapa, Szervátiusz Jenő | emblemikus alkotásaival együtt | láthatták fia szobrait is. |

Új bekezdés

Szervátiusz Tibor művészi hitvallását így fogalmazta meg: | „Ha magyarnak születtem, | a művészetet is anyanyelvemen kell beszélnem. | Vállalom népem hagyományait, | sorsát, történelmét, | múltját, jelenét és jövőjét.” |

Most hallgassátok meg újra egyben a szöveget!

Nézzétek át írásotokat, ha esetleg valamit javítani szeretnétek, azt egyértelműen javítsátok: egyszer áthúzza és fölé- vagy aláírással!

(Ismét egyben végigolvassuk a szöveget.)

Tollbamondás

Két szobrász, két nemzedék

Szervátiusz Tibor, a Kossuth-díjas magyar szobrászművész, 90 évvel ezelőtt, 1930. július 26-án híres művészcsaládba született. Édesapja, Szervátiusz Jenő Párizsban tanulta a szobrászatot. 6 évig járta fiával, Tiborral Erdélyt, hogy megismerje az ott élő embereket, szokásaikat, művészetüket. Ez a zarándoklat az ifjú Szervátiuszra óriási hatással volt. Gyerekként mégsem gondolt arra, hogy szobrász legyen belőle, inkább az orvosi szakma vonzotta. Az orvosi egyetemre azonban apja polgári származása miatt nem vették föl, ezért a kolozsvári Képzőművészeti Főiskolára jelentkezett. Itt végezte 1949 és 1955 között szobrászati tanulmányait.

Főiskolai gyakorlatra Moldovába küldték, ahol a kalotaszeginél is ősbibb kultúrával, ősbibb embertípusokkal találkozott. Tapasztalatai ihletésére 1955-ben elkészítette a Csángó leány és a Csángó asszony című műveit. 1956-ban az államvizsgára beadott diplomamunkája a Kalotaszegi táncos volt. Apja művészetéből vette át és fejlesztette tovább a népi fafaragás, a székely népművészet szobrászati elemeit.

1964-ben, amikor apja, Szervátiusz Jenő Érdemes Művész lett, felajánlotta fiának, hogy a kitüntetéssel járó pénzből segíti önálló művészpályája elindításában.

1968-tól négy éven keresztül dolgozott a Tüzes trónon című Dózsa-szobor építésén. Ezt az alkotást a magyar állam 1973-ban megvásárolta, és a Magyar Nemzeti Múzeumban állította ki.

1991-ben állította fel az 1983-ban elhunyt édesapja síremlékét a Farkasréti temetőben, ami az Erdélyi sirató címet viseli.

2001 élete jelentős esztendeje volt. Ebben az évben tüntették ki a Kossuth-díjjal. Ekkor avatták a Mária-Valéria híd lábánál a Hídotlalmazó Boldogasszony című alkotását, kiállított Párizsban, felállították Budafokon az 1956-os emlékművét.

Utolsó nagyszabású kiállítását Két szobrász, két nemzedék címmel 2016 júliusában a Magyar Művészeti Akadémia rendezte meg a Múcsarnokban. Az érdeklődők az édesapja, Szervátiusz Jenő emblematikus alkotásaival együtt láthatták fia szobrait is.

Szervátiusz Tibor művészi hitvallását így fogalmazta meg: „Ha magyarnak születtem, a művészetet is anyanyelvemen kell beszélnem. Vállalom népem hagyományait, sorsát, történelmét, múltját, jelenét és jövőjét.”

A tollbamondás javítása a korábbi éveben használt útmutató alapján történjék!